

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců Mgr. Petry Weissové a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobce: **P. H. C.**, zast. Mgr. Petrem Václavkem, advokátem, se sídlem Opletalova 1417/25, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 6. 2017, č. j. MV-101108-4/SO-2015, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 9. 5. 2018, č. j. 30 A 123/2017 - 54,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán prvního stupně“), rozhodnutím ze dne 6. 5. 2015, č. j. OAM – 6123-10/DP-2015, zastavilo podle § 66 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, řízení o žádosti žalobce o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem podnikání osoby samostatně výdělečně činné.

[2] Žalovaný v záhlaví uvedeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí správního orgánu prvního stupně.

[3] Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Plzni (dále jen „krajský soud“), který ji v záhlaví specifikovaným rozsudkem zamítl.

[4] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) nyní brojí proti rozsudku krajského soudu kasační stížností, jejíž součástí je i návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[5] Usnesením ze dne 7. 6. 2018, č. j. 4 Azs 178/2018 - 8, vyzval Nejvyšší správní soud stěžovatele k doplnění návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti o důvody ve stanovené lhůtě a poučil jej o tom, že v případě neodůvodnění návrhu kasační stížnosti odkladný účinek nepřizná.

[6] Stěžovatel výzvě kasačního soudu nevyhověl a návrh na přiznání odkladného účinku ve stanovené lhůtě blíže neodůvodnil.

[7] Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku nevyjádřil.

[8] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebyly splněny.

[9] Zdůrazňuje přitom, že je třeba mít na paměti mimořádnou povahu odkladného účinku. Kasační stížnost proti rozhodnutí soudu ve správním soudnictví není řádným opravným prostředkem, u něhož by bylo možno odkladný účinek očekávat. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského (resp. městského) soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy, které zákonodárce vyjádřil v § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

[10] Podle tohoto ustanovení soud může přiznat žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Uvedené podmínky platí přiměřeně i pro odkladný účinek kasační stížnosti podle § 107 odst. 1 s. ř. s.

[11] Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že povinnost tvrdit a prokázat skutečnost, že výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by pro žalobce (resp. stěžovatele) znamenaly újmu, která je nepoměrně větší, než může přiznáním odkladného účinku vzniknout jiným osobám, stíhá samotného stěžovatele; přičemž postačuje pouhý předpoklad tvrzené újmy. Stěžovatel je tedy pro úspěšnost svého návrhu povinen tvrdit včas, úplně a konkrétně rozhodné skutečnosti o vzniku nenahraditelné újmy. Tvrdit a osvědčovat rozpor přiznání odkladného účinku s veřejným zájmem, popř. i újmu, jež by měla vzniknout jiným osobám, je naopak úkolem žalovaného. Soud tedy není oprávněn zjišťovat splnění uvedených podmínek z úřední povinnosti. Pokud proto stěžovatel ve svém návrhu neuvede žádné skutečnosti, z nichž splnění podmínek pro přiznání odkladného účinku dovozuje, soud takový návrh zamítne (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 5. 2017, č. j. 2 Azs 163/2017 - 20, a ze dne 2. 7. 2003, č. j. 1 Ads 10/2003 - 52).

[12] V právě posuzovaném případě stěžovatel svůj návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti neodůvodnil, a soudu tak nenabídl žádné skutečnosti, na jejichž základě by mohl naplnění podmínek pro přiznání odkladného účinku podle § 73 odst. 2 s. ř. s. zvážit. Za daných okolností proto nemůže Nejvyšší správní soud postupovat jinak, nežli kasační stížnosti odkladný účinek nepřiznat.

[13] Závěrem Nejvyšší správní soud připomíná, že usnesení o nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. června 2018

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu